

Ant

103

+

C A R M I N A
Q V I B V S
A N T O N I O W I T
T E R S H Æ M I O C A N C E L
L A R I O S C H O V M B V R
G E N S I,

De nato nuper secundo filiolo
H E N R I C O J V L I O,
gratulantur

Ioannes Caselius
&
Nathan Chytræus.

R O S T O C H I I

Typis Stephani Myliandri.

A N N O

C I O I S X X C V .

*Stephani Myliandri
offic.*

ANTONIO VVITTERS-
heim. J. C^o cancellario Schoum-
burgensi. S. D.
IOANNES CASELIUS.

lunt, Antoni, & ego communi sen-
tentiae facile assentior: aiunt plerosq;
amicorum rebus aduersis affici, & de
ijs consolandis & iuuandis etiam so-
lere cogitationem saepe, interdum
etiam laborem suscipere: sed horum
perpaucos non inuidere eorundem rebus florentibus. Sed
cuiusmodi tu hos amicos esse putes? qui videlicet boni
viri cum non sint, (an enim ille bonus vir esse videatur,
qui bonis inuideat?) amicitiam sincerè nullam colant, neq;
alterum pro se altero habeant, quod proprium esse ami-
corum, sapientes arbitrati sunt. Tu qui sis in amicitia,
si me fugeret; te mihi amicum non putarem. Sed ad te de
te non debeo. Neq; enim hoc seras, neq; ego assentari tibi
videri velim. Itaq; de te apud alios & ad alios, nec im-
portunè & verè, cum mihi videbitur. Debeo autem de
me fortasse minus. Neq; enim tu me ignoras: & quis sua-
rum laudum praconem non statim contemnit? Tamen pa-
tere, ut animum hac in re meum sine arrogantia tibi ape-
riam. Eo semper sui ingenio, ut bonorum cum miseria
conflictantium misererer: quin duxi humanitatis etiam
non satis bonorum casibus affici: nec cur aliter aut faciam
aut sentiam, quid causae video. Contra si quos praeter
meritum opibus aut honoribus cumulatos animaduertis-
sem.

sem; adolescentior animo indignabar: quod ipsum magnos viros solitos facere didicissem, & accepissem, esse magni animi eam *μεσοτιν*. Iam ne illis quidem inuideo, fluxa videlicet & caduca bona: quin eorum simul me miseret, qui cum bonis animi careant, neq; in ijs studium ponendum, stultè opinentur, & infeliciter statuunt. Non igitur umquam mihi in mentem venit, bonis viris & amicis ullam felicitatem inuidere, sed quidquid est, quod maximum esse cupio, ipsis gratulor, & ut sit perpetuum precor. Sæpe etiam cum quæsissem, quo nomine hanc liberalis & verè amici bonis animi virtutem appellarem; stomachatus mecum fui: ac ratus deniq; sum, raritatem rei, ipsi rei longè pulcherrimum nomen denegasse. Huius autem animi, quo equidem esse me non falso profiteor, si semina in adolescentiorum animos iacere possem, laborandum mihi existimarem. Difficile hoc est, sed conor tamen: neque puto mihi in instituto desperandum. Qui enim virtuti & sapientiæ se totum deuouerit; eum sperem huius animi, cum utroq; consentientis, compotem deniq; futurum. Fortasse vero plurimum est hæc virtus, quam ego credam, & maior præstantium, beneq; de aliis merentium penuria. Nam cum proximè istuc venissem, neminem audiuisti tuorum popularium, quin te coleret, te prædicaret, tibi minimè inuideret: gaudebant omnes ex animo, & gratulabantur, quidquid tibi obtigisset boni. Hoc quoq; rarum, nec multis seculis & locis auditum, ciues ciuibus ita ex animo velle. Etiam idem animus erga te bonorum est in ista vicinia. Verum hoc facit virtutis tuæ præstantia. Cum autem meus ad te aduentus in tuam domesticam lætiti-
tiam incideret, lætitiā quoq; ex ista tua singularem acco-

pi, tibiq; de secundo filio nato, toto animo & alta voce
 gratulatus fui: quod fecisset quoq; amicus communis Na-
 than Chytraeus, cuius amicam faciebamus inter nos men-
 tionem. Tanti autem ille te facit, quanti ego: hoc est, te
 prorsus facit maximi: neq; silentio potuit praterire tuam
 letitiam, quam & suam siue communem ducit. Quod
 cognouisti proximè, cognosce denuo. Verum de eo non
 est quod tecum multis: tamen agerem pluribus, nisi tum
 fuisset de ipso sermo inter nos plurimus. Vale Rostro-
 chio. Idib. Ian. Anno CIO IO XXXV.

ANTONIO VVITERSHEIM
 viro cl. & I. C. præstantis.
 S. D.

Σ μεγάδωρος ἔφυ, κ' αὐτὸς πολύδω-
 ρος ἐν ἄστροις
 Ναιπέων, πάντων τε κυβερνητῆς τε
 πατὴρ τε,
 Τοῦτ' ἄλλα & κ' οἷαις φρεσὶν ἀθρήσειε, ἢ σῶδεις
 ἀγνοέει, εἰ μὴ τις ἀγνώμων ἦδ' ἀνόητος.
 Τοῦτό κεν ἔχ' ἡμῖν, ἀντώνιε φίλταθ' ἐταίρων,
 σῶδέ σοι, ἔδέτ' ἐμοί, ἀμφισβητήσιμον εἶη.
 Πῶς γὰρ; ἐπεὶ ἀμφω ἀπαλῆς πάλαι ἐκ νεότητος
 χειροσεβοῦς διδαχῆς μάθομεν κεφάλαια, ἢ αὐτὰ
 θεῖα θεοπνεύσιο γραφῆς μυστήρια σπουδῆ
 σὺν ὀλίγῃ, ὡς αὐτὸς πρέπει, ἠρδυνήσαμεν ἀμφω:
 Πρὸς δ' ἐπὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐωράκαμεν, ἢ ὀρῶμεν
 παντὶ καὶ κόσμῳ, καὶ οἴκῳ ἡμετέροισι,
 Εὐνοίαν

Εὐνοίαν κ' εὐεργεσίην ἀπέραντον ἀνακλῶ,
 ἴς πάντων γνέτωρ καὶ πάντων οἷ' ἀνάσων,
 Πᾶσι δίκαια νέμῃ, κ' ἔργοις ἐνὶ πᾶσι καταρθοῖ.
 τῷ ἧ σὺ εὖ μνήμων χαρίτων, χάριν οἶδας ἔσαιαι:
 σὺ δέτ' ἐγὼ, πάντες τε φίλοι συγχαίρομεν εὐνοίαι:
 αὐτὰρ ἔγωγε μάλιστα παρῶν ἐνὶ σοῖς μεγάροισι,
 σοῖτε παρῶν, καὶ σῆ' ἀλόχων, παῖδοιν τε ποθεινοῖν,
 τοῖν ὁ μὲν ἔξ' ἔτε' σέ γέλωτί τε δάκρυσί θ' ἦος,
 τέρπει, ὅδ' ἄρτι γῆρας Ἐρρίκ' Ἰούλι'. ὡς γὰρ
 μιν βασιλεὺς κέλετ' εὐγνώμων οἱ ὁμῶνυμον εἶναι.
 ὁ πρότερος σ' οἶον τέτε πάντες ἅμ' ἠυχόμεθ', εἴη:
 ὦ δὲ κασιγνήτω κ' πάντ' Ἰπείκελ' ἔσω
 δούτερος, ὡς μάλλον Διὰ ζωῆς πάντοτε χαίροισι:
 σὺ δὲ γὰρ οὐδεὶς σοι εὐχοῖτο καὶ βέλτιον ἄλλο.
 εἰ γὰρ ἔσονται ἀγαθὰ, θεὸν εὐσεβέως τιμῶντε,
 σὺ δ' αὐτοῖν ψυχὰ τλήμων διχάνοια τρέφῃ.
 Νοῦς γὰρ ὁμοφράδμων ἐν ὁμοφρονέουσιν ἀδελφῶν
 σῆθεσιν, οἷα θεμέθλα πέλει εὐδαίμον' ὄλβου.
 ποίας ξεινοδόκω ξείνοισι φίλ' ἠνυσεν εὐχὰς,
 εὖ παθέων εὖ δρῶπι Κασήλι' Ἰπτερισαίμω.

Ζωδύνης ἑσπέρης

HAGÆ cis Visurgim:

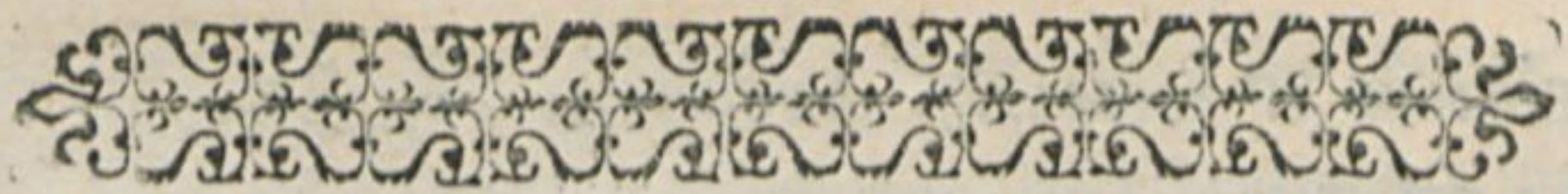
Kalend. Septemb.

ANNO

∞ IO XXCIV.

A 3

D. AN-

D. ANTONIO VVITTERSHÆ-
MIO, V. CL. S. D.

NATHAN CHYTRÆVS.

Vditu iucunda equidem & pergra-
ta fuere,
Quæ mihi suauiloquo placidoq;
Caselius ore

Saltibus ex Helmi, flauoq; reuersus ab Oucro
Narravit nuper, de rerum flore tuarum,
Coniugioq; tuo, & nata iam prole secunda,
Atque adeo de colloquiis epulisq; iocosis,
Quarum etiam me participem simul esse benigno
Multoties voto optastis: nec nostra voluntas
A vestris desideriis aliena fuisset;
Si mihi quod libuit superis licuisset amicis.
Verum illis aliter visum. ergo Caselius illic
Quod præsens præsentem, absenti id scilicet absens
Præsto, tibiq; iterum, ceu pridem, gratulor aucto
De numero sobolis, salua quam matre pudica
Septima Sextilis, nuper tibi fidere fausto
In lucem dedit, vt cano quandoq; voluptas
Et generis spes certa tibi, solamen Adolpho
Fratri etiam tanquam Polluci Castor adesset:
Vitalisq; foret dilectæ matris ocellus,

Cura-

Curarum & requies. rata sint hæc omina: teq̄;
Iulius Henricus (magno cognominis illi
Doctrina imperioq̄: Duci) ceu mentis imago
Virtutisq̄; tuæ populis, patriæq̄; , nouisq̄;
Principibus patriæ ceu exactum reddat ad vn-
Exclamentq̄; vno ciues concorditer ore, (guem.
Hic æquat virtute suum meritisq̄; parentem,
Aut etiam superat. quid dulcius his tibi viuo
Plausibus, Antoni, aut etiam post fata sepulto
Esse queat? quorum vt viuus tamen vsq̄; valensq̄;
Sis compos, precibus tibi non fallacibus opto
V Vitterishæme, tui ð constans patrone Chytræj.

AB: 155265

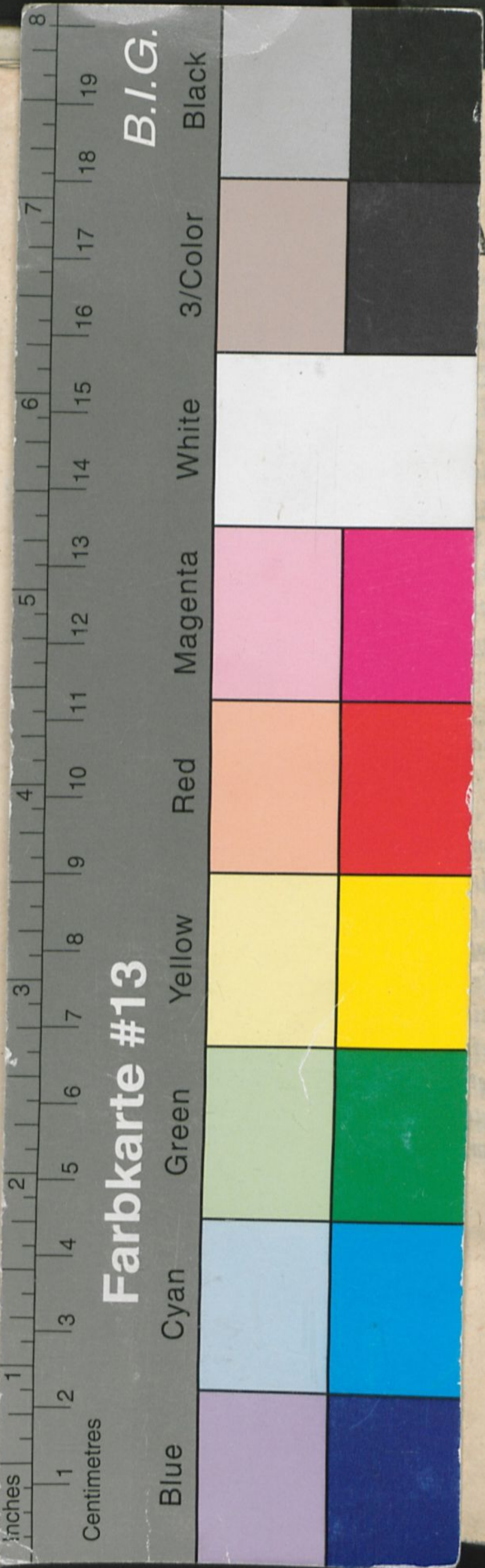
ULB Halle 3
003 878 325

Sb.

V 17

CARMINA
QVIBVS

ANTONIO WIT-
TERSHÆMIO CANCEL-
LARIO SCHOVMBVR-
GENSI,

De nato nuper secundo filiolo
HENRICO IVLIO,
gratulantur

Ioannes Caselius
&
Nathan Chytræus.

ROSTOCHII
Typis Stephani Myliandri.
ANNO
CIC ID XXCV.

Handwritten signature or stamp, possibly reading 'Stephani Myliandri'.

1 2

